

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **P. F.**, bývajúcej v P., zastúpenej JUDr. M. Z., advokátkou v K., proti žalovanému **I. U.**, bývajúcemu v H., zastúpeného D. M., advokátom v D., o **zaplatenie 954,23 €**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 8 C 41/2011, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 5. decembra 2013 sp. zn. 9 Co 136/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Komárno rozsudkom z 21. mája 2012 č. k. 8 C 41/2011-113 (prvým v poradí) návrh žalobkyne zamietol. Žalobkyňu zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania titulom súdneho poplatku 57 € a titulom trov právneho zastupovania sumu 524,32 € k rukám právneho zástupcu žalovaného do 30 dní po právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 149 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Súd prvého stupňa uviedol, že účastníci konania uzavreli 7. decembra 2009 dohodu o vyporiadaní BSM. Z predložených dôkazov považoval súd prvého stupňa návrh za účelový, pretože pri uzatváraní dohôd sa uplatňuje dispozitívna voľnosť účastníkov občianskoprávných vzťahov. Poukázal na ust. § 150 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje zásady o vyporiadaní BSM. Uviedol, že je súdnou praxou akceptované, že k dohode účastníci pripoja vyhlásenie o tom, že voči sebe nemajú žiadne ďalšie nevyporiadané nároky z BSM (R 42/1972). Súd prvého stupňa konštatoval, že dohoda o vyporiadaní BSM je platná v súlade s § 150 Občianskeho zákonníka. Na základe uvedeného preto návrh ako nedôvodný a účelový zamietol. V neposlednom rade

poznámaval, že v dohode účastníkov konania nie je určená doba splatnosti a zo zmluvy nevyplýva, že žalovaný je niečo povinný žalobkyni zaplatiť. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie žalobkyne a žalobcu Krajský súd v Nitre uznesením z 25. októbra 2012 sp. zn. 9 Co 234/2012 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že odvolaním napadnutý rozsudok preskúmal postupom podľa § 212 ods. 1 O.s.p. na nariadenom odvolacom pojednávaní (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav veci a vec aj nedostatočne odôvodnil, preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Okresný súd Komárno rozsudkom z 11. februára 2013 č.k. 8 C 41/2011-172 (druhým v poradí) návrh zamietol. Žalobkyňu zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania titulom súdneho poplatku 57 € a titulom trov právneho zastupovania sumu 1 162,41 € k rukám právneho zástupcu žalovaného do 30 dní po právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 149 ods. 1, 2, § 37 ods. 1 a § 41 Občianskeho zákonníka a § 142 ods. 1 O.s.p. S poukazom na uvedené ustanovenia mal súd prvého stupňa za to, že právny úkon – dohoda v časti čl. I.C písm. g/ nie je zrozumiteľný – nedostatočná špecifikácia kreditnej karty (žalobkyňa mala dva účty, ako aj karty v S.), určitý a preto je zmluva v tejto časti neplatná. Vzhľadom na túto skutočnosť návrh ako nedôvodný a účelový zamietol. Poznámaval, že v dohode účastníkov nie je určená doba splatnosti a zo zmluvy nevyplýva, že žalovaný je niečo povinný žalobkyni zaplatiť. Ďalej súd prvého stupňa poukázal na to, že nebol zadovážený ani súhlas jednotlivých veriteľov k právne účinnému prevzatíu záväzkov z titulu úveru. Keďže tento súhlas nebol daný, je neplatná dohoda v tej časti, že kreditnú kartu bližšie nešpecifikovanú preberie do svojho výlučného vlastníctva žalovaný. Vyjadrenie žalovaného, že 18. októbra 2010 hotovostným vkladom v prospech žalobkyne vložil 580 € a tým čiastočne splatil svoj záväzok a žiadal túto sumu vrátiť, súd prvého stupňa poznámaval, že tento prejav posudzoval len ako obranu žalovaného proti návrhu s poukazom na to, že si uplatnil menej ako si uplatňovala žalobkyňa. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie žalobkyne a žalovaného Krajský súd v Nitre rozsudkom z 5. decembra 2013 sp. zn. 9 Co 136/2013 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni 954,23 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. V druhom výroku žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania,

pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku v sume 114 € a trov právneho zastúpenia v sume 799,33 € právnej zástupkyňi žalobkyne JUDr. M. Z. do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. V odôvodnení uviedol, že po preskúmaní veci na odvolacom pojednávaní a zopakovaní výsluchu účastníkov konania, na rozdiel od súdu prvého stupňa, dospel k záveru, že dohoda o vyporiadaní BSM je v časti C) pasív, a teda aj bodu g), na základe ktorého si žalobkyňa uplatňuje svoj nárok, platná, pretože spĺňa požiadavku zrozumiteľnosti právneho úkonu, pretože ním prejavenej vôli možno pri výklade v zmysle ust. § 35 Občianskeho zákonníka dobre porozumieť a pochopiť ho a je určitý, pretože jeho vôľa je vyjadrená presne, spôsobom, ktorým možno spoľahlivo usúdiť jeho obsah. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný 17. februára 2014 dovolanie, ktoré odôvodnil v zmysle ustanovenia § 238 ods. 1 v spojení s ustanovením § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p. Uviedol, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu mu bolo doručené prostredníctvom jeho právneho zástupcu 5. decembra 2013 a žalobkyňi 10. decembra 2013 o čom sa dozvedel až pri nahliadaní do spisu na súde prvého stupňa 22. januára 2014. Poznamenal, že v zápisnici o pojednávaní pred odvolacím súdom z 5. decembra 2013 je uvedené, že odvolací súd doručí rozsudok žalobkyňi v zmysle § 214 ods. 4 O.s.p., predmetné ustanovenie však už bolo zrušené, a preto neplatné. Odvolací súd mal rozsudok spolu so spisom zaslať súdu prvého stupňa, ktorý mal potom doručiť rozsudok účastníkom konania, v danom prípade už iba žalobkyňi. Ďalej uviedol, že od vyhlásenia rozsudku odvolacím súdom, t.j. od 5. decembra 2013, mienil podať dovolanie, pretože má za to, že tu sú dôvody na zrušenie rozsudku vo veci. Po vyhlásení rozsudku sa žalovaný v priebehu mesiacov december 2013 – január 2014 takmer denne informoval na odvolacom súde a rovnako aj na súde prvého stupňa či nadobudol právoplatnosť rozsudok. Konštatoval, že súd prvého stupňa vyznačil dátum nadobudnutia právoplatnosti na prvopise rozsudku až 15. januára 2014, t.j. už po uplynutí lehoty na podanie mimoriadneho opravného prostriedku. Na základe uvedeného je žalovaný toho názoru, že lehota na dovolanie sa má počítat' od 22. januára 2014, kedy sa dozvedel o dátume nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. V dovolaní poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11. októbra 2012, sp. zn. II. ÚS 62/2012. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil na ďalšie konanie, prípadne aby rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, že protinávrhom žalovaného vyhovie a zároveň tým zaviazne žalobkyňu k náhrade trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) skúmal, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote. Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie bolo podané oneskorene, preto ho treba odmietnuť.

Podľa § 240 ods. 1 O.s.p. účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plynie táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

Podľa § 240 ods. 2 O.s.p. zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť. Lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 57 ods. 2 O.s.p. lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Z obsahu spisu je zrejmé, že dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu prevzal právny zástupca žalovaného osobne na pojednávaní 5. decembra 2013, právnej zástupkyňi žalobkyne bol rozsudok odvolacieho súdu doručený 10. decembra 2013. Napadnutý rozsudok odvolacieho súdu teda nadobudol právoplatnosť 10. decembra 2013. Pretože právoplatnosť je skutočnosťou určujúcou začiatok jednomesačnej lehoty na podanie dovolania v zmysle citovaného ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p. pripadol koniec tejto lehoty na 10. januára 2014. Žalovaný podal dovolanie 17. februára 2014, teda oneskorene. Zo spisu nevyplývajú žiadne také okolnosti, pre ktoré by mala byť otázka včasnosti podaného dovolania posúdená inak.

K námietke žalovaného, že postupom odvolacieho súdu mu bola odopretá spravodlivosť, tým že konajúci súd nesprávne vyznačil dátum nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, najvyšší súd konštatuje, že nie je rozhodujúci deň, v ktorý bola vyznačená právoplatnosť rozsudku, ale deň keď rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného v zmysle § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol ako oneskorene podané.

V dovolacom konaní úspešnej žalobkyni vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd nepriznal žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na ich priznanie (§ 151 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. augusta 2014

JUDr. Viera Petříková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová